UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

J ante T

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

alter iſauruꝫ. Hic adeo pauper fuit vt publico funere romę elatus fuerit. Ammian⁹. Iſaura populi numero dixit. Claudiopolis quam deduxit coloniã. Claudius cęſar. Iſaura ante. Alij iſauriam fę. genere protulerunt. Sunt qui dicãt iſauriam regionem minoris aſię: dictam ꝙ vndiqꝫ aurarum flatibus pateat. eiuſqꝫ metropolim eſſe ſeleuciam.

Iſchia ſcribit iulius pollux carnoſas poſt lũbos vtrinqꝫ eminẽtias appellari: quę vͦo poſt hͤ icreſcũt γλουτοί hoc eſt latines nates. Duo illa oſſa circa q̃ verſura fit ita diſtinguũtur: vt dicaꝰ concauũ illŏ ſuperius κοτυλι latine acceptabuluꝫ inferius vͦo ἰσχία qŏ noſtri coxẽdicẽ dicũt. Quo ẽt nomine ⁊ neruus ille nominaꝰ qui coxẽdicẽ femeri commit. Erit ergo coxendix vertebra cotyle infixa quã pyxidem appellãt neruis quibuſdam ita illigata vt facilis coxarũ motus atqꝫ flexus fiat. vnde qui coxendice laborãt iſchiadici vel iſchiaci dicuntur. Ply. Mox aquã bibere catillo mire id prodeſſe iſchiadicis recentiores medici ſciaticam dicunt.

Iſchyros cum accentu in prima. latine fortis dicitur ἰσχύς enĩ fortitudo eſt.

Iſchomache pe. cor. nomẽ cõpoſitũ ex ἰσχω habeo μαχη pugna. Quo noĩe dicta ẽ hippodamia q̃ habuit in nuptijs ſuis pugnã centaurorũ. Hęc fuit atthracij filia q̃ nupſit perithoo.

Iſis. is. ⁊ idis. actũm facit iſim. Inachi filia. Io prius dicta quę olim pererrãs cuꝫ ad nili fines pueniſſet iouis amatoris ope formam vaccę immutauit. Eſtqꝫ ab ęgyptijs ꝓ dea celebrata. de qua Luc. lib. vj. Nos in templa tuaꝫ romana recipim⁹ iſim. Hoc etiã nomine dicta eſt inſula ĩ ſinu arabico Suidas ἴσις αὐτη λεγέται ιω ην ηρασεν ο ζευς ἐξ ἄργους και την ηραν φοβουμενος αυτην μεταβαλλε ωότε μεν εις λουκην βουν ωοτε δε εις μελαιναν ωοτε δε εις γαζουσαν μεθης ωλανωμενος ηλθεν εις αἰγυπτον.

Iſmarus. pe. cor. gñis maſ. in plurali neutri. Mons thracię aſper ⁊ incultus ex pte ex alia fertilis vinetis ⁊ oliuetis queꝫ orpheus incoluit vbi Iſmara vrbs ciconum fuit. Virgi. Nec tantum rhodope miratur ⁊ iſmarus orphea.

Iſmenus. pe. pro. fluui⁹ Boeotię ab iſmeno pelaſgi filio cognominatus. Stati⁹. Horruit ingẽti veniẽtẽ iſmenon aceruo.

Iſocrates. pe. cor. nomẽ maximi oratoris gręci q̃ pfectus magiſter ⁊ ſcripſit multa p̃clare ⁊ docuit alios. cuius domus cunctę gręcię q̃ſi ludus quidam patuit atqꝫ officina dicendi.

Iſonymia cũ accẽtu ĩ pe. latine iuris ęqualitas dicitur.

Iſpellũ ciuitas ĩ vmbria ex altera montiuꝫ parte qua camertes.

Iſrael interp̃taꝰ vir vidẽs deũ. qŏ nomen impoſitũ fuit Iacob patriarchę a quo iſraelite pe. p. q̃ de iſraelis ſtirpe ſũt. q̃ pri⁹ hebręi dicebãꝰ. Sꝫ poſtq̃ꝫ in duo regna populus hebreorum diuiſus ẽ. tũc duę trib⁹ q̃ de ſtirpe iuda reges habebant iudeorũ nomẽ ſortitę ſũt reliq̃. x. trib⁹ iſraelis nomẽ tenuerũt. Et ab iſrael filio iſaach regio maioris aſię ſamaria ↄtermina dicta ẽ iſrael. Dicũꝰ ⁊ iſraelitidę a noĩatiuo ſingulari iſraelitis. idis. ⁊ iſraelitis. Hiero. in li. numeri. Arrepto pugione ĩgreſſus eſt poſt virũ iſraelitidẽ Sic Madian: madianitidis ⁊ madianitis. Moab: moabitis ⁊ moabitidis.

Iſſa. inſula in mari ariatico adiacens dalmatię. vt Ptol. lib. ij. ſcribit in qua fuit iſſa non ignobilis ciuitas a qua iſſeus a. uꝫ

Iſſus vrbs cilicię ⁊ ſyrię fluuius.

Iſter. iſtri fluuius Europę per magnus. quod ⁊ iſtrum dr̃. quãdo. ſ. flumẽ ſequitur: vt inquit Probus. Hoc ⁊ abdubanum ⁊ danubium vocatur. Vide in dictione Danubius.

Iſtria italię regio illyrio ↄtermina quę in latitudine. xl. paſ. milia ĩ circuitu. cxxv. millia ↄplectiꝰ a formiane nũc Ciſana fluuio ad ſanaticũ ſinũ in quo arſia amnis decurrẽs iſtriã ab illyrio dirimit. Iſtriorũ gẽtẽ fama ẽ: originẽ a colchis dixiſſe miſſis ab oeta rege argonautas pſeq̃ndos q̃ vt a põto ĩtrauerũt iſtrũ nec raptores inueniſſent ſiue metu regis: ſiue tędio lõge nauigationis iuxta Aquilegiã ↄſederũt: iſtrũqꝫ ex amnis nomine: quo a mari conceſſerãt ſunt appellati. In ea eſt iuſtinopolis vrbs quã iuſtinus imperator extruxit a q̃ Paulus Vergerius vir eloquentiſſimus originem duxit.

Iſthmus. ea. terrę ſtructura ẽ quę inter duo maria iter porrigit Oui. Qua duo porrectus lõge fręta ↄ̃tinet iſthmos. Sũt aũt duo iſthmi achaicus ſeu corinthiacus: ⁊ thraci⁹ iſthmos corinthiacus anguſta ẽ ⁊ breuis terra. De quo põpo. ſcribit. hͦ iõ iſthmo cognomẽ eẽ: q2. iiij. milliũ ſpatio ęgeũ mare ab Ionio ſubmouens anguſto tramite helladi peloponeſum annectit. Sup hoc iſthmo fuit vrbs corrinthi. Thracius iſthmus inq̃t ſolinus ĩ thracia eſt ſimilibus anguſtijs ⁊ pari latitudine arcti maris cuius littora vrbes vtrinqꝫ ſecus oſtentant propõtidis oram inſignit pactyę melana ſinum cardia. Ply. lib. iiij. Super hoc iſthmo ſcribit fuiſſe cardiam ciuitatem.

I ante T

Ita aduerbiũ ſimilitudinis geminũ ſuplatiuũ expoſcit ſiue noĩs ſiue aduerbij. Ci. lib. de ora. Vt quiſqꝫ gręce optime ſciret ita eẽ nequiſſimũ Vel hꝫ verbũ vim ſuplatiui habẽs. Idẽ ĩ cato. Vt q̃ſqꝫ ętate antecedit: ita ſnię p̃cipatuꝫ obtinet. Interdũ cũ ↄparatiuo ſignificatqꝫ ſic Q̃n̄qꝫ valde. Ter. in an. Nõ ita diſſimili ſũt oratione ac ſtilo. Q̃n̄qꝫ optantis. Pacu. ita te dij amẽt: ita tibi ꝓ voto ſecũdent oĩa. Q̃n̄qꝫ illatiua ↄiũctio ẽ ꝓ igiꝰ: Ci. Ita nobiliſſima ciuitas gręcię ⁊ olim potẽtiſſima ſepulchrũ ciuis ſui ignoraſſet niſi ab homine arpinate. didiciſſet. Silr̃ qñ cõponiꝰ cũqꝫ. ſemp ẽ cõiunctio cauſalis ⁊ hꝫ accentũ in prima ⁊ dicimus Itaqꝫ. Si aũt duę partes ſũt: habet accẽtũ in penultima ⁊ dicimus itaqꝫ. Terẽ. in an. Immo ita volo: itaqꝫ poſtulo vt fiat. Plau. in am. Veruꝫ ita animatus fui: itaqꝫ ſum nunc vt ea te patera donem.

Ithaca inſula ante epirum in qua regnauit vlyſſes. In ea etiam vrbs eiuſdem nominis: vt inquit Ptol. lib. tertio. Ibi etiam mons neritos a quo tota inſula quandoqꝫ dicta neritos fuit Virg. Neritos ardua ſaxis.

Italia Europę regio. prius heſperia ab heſpero atlantis fratre: q̃ a fratre pulſus ⁊ hiſpanię ⁊ italię dedit nomẽ: ſiue vt Macro. inquit ab heſpero ſtella ꝙ occaſui ſubiecta ſit. Inde Oenotria vel a bonitate vini qŏ ĩ italia naſciꝰ. Nã gręci οἶνον vinũ dicũt. vel ab ęnotrio ſabinorũ rege. poſtea italia ab italo ſiculorũ rege q̃ agriculturaꝫ italos docuit ⁊ leges poſuit. Nã ad eã partẽ venit ĩ q̃ poſtea Turn⁹ regnauit ⁊ ſuo noĩe appellauit. Vir. Eſt locus heſperiã graij cognomine dicunt. Terra antiq̃ potẽs armis atqꝫ vbere glebę ęnotrij coluẽ viri nũc fama minoris italiã dixiſſe ducis de nomĩe gẽtem. Timęus ⁊ Var. a bobus vocatã dixerũt: qm̃ tauri gręca veteri lingua ita vocati ſũt a quoꝝ multitudine ⁊ pulchritudine ita liã dixerũt. Latiũ vͦo pars italię eſt. Eſt ẽt dicta auſonia vt Ariſtoteles inq̃t pars ad tyrrhenũ verſa. Eſtqꝫ in forma cruris iter Adriaticũ ⁊ thuſcuꝫ mare: ⁊ a iugis alpium dorſaqꝫ apẽnini porrecta ſe paulatiꝫ attollẽs vſqꝫ ad rhegynũ verticẽ ⁊ littora brutioꝝ extẽdiꝰ ĩ vltimo ſui ſcindiꝰ ĩ duo cornua quoꝝ alteꝝ ioniũ ſpectat mare: alterũ ſiculuꝫ in extremitate rhegyũ oppidũ habẽs. Eius lõgitudo ab auguſta p̃toria q̃ ĩ alpineo fine ſita ẽ ⁊ p romã capuãqꝫ porrigiꝰ vſqꝫ ad oppidũ rhegyũ Solino teſte decies cẽtena ⁊ viginti milia paſſuũ colligiꝰ. latitudo vͦo q̃drĩgẽta deceꝫ vbi maior latitudo: vbi vͦo minor cẽtũ trigintaſex. hẽtqꝫ vmbilicũ in agro reatino q̃ dudũ ex latere maris ſuperi rubiconẽ fluuiũ ꝓ finibus habuit. Diuidiꝰ aũt in. xvj. regiones. ſ. Liguriã. Etruriã. Latium. Cãpaniã. Lucaniã Calabriã. Apuliã. Sãnium ſiue Apzutiũ Picenũ. Flãminiã ⁊ ęmiliam ſeu romãdiolam. Vmbriam nunc ducatũ ſpoletanũ. Galliã ciſalpinã Venetiã nũc marcham taruiſanam. iapidiaꝫ ⁊ carniam nunc foriulum ⁊ iſtria Ab italia fiunt italus. a. um. ⁊ italicus. a. um.

Italica vrbs in italia. quę alio nomine confiniuꝫ dr̃ vt ait Stra. alia in hiſpania patria ſyrij italij.

Italicũ. phię genus quoddam nuncupatum ex ea parte italię q̃ quõdam magna gręcia dicta. Quod vt docet Aug. lib. viij. ci. dei. actorem habuit pythagoram ſamium a quo etiam ferunt ipſum phię nomen exortum.

Item aduerbium ſignificat ſimiliter: quaſi iterum idem.

Iter: iteris ſm̃ priſ. Itiner vero itineris pro actu eundi. licet iti-

ner nũc non ſit in vſu.cũ obliqui nõis iter ab vſu diſceſſerit. Plau.in mer. Ergo itiner exequi meũ me fines. Uar. Expectãt itiner lõgo ſermone leuare. Lucre.li.v. Concuſſos itere ⁊ labefactos itere multo. Dictũ iter ꝙ vehẽdo q̃d teritur. vł ab eũdo.cui⁹ ſupinũ ẽ itũ.ſiue ab ito frequentatiuo. Sĩgt q̃ſi qȝ viã. Hiero.i li.numeri. Auertit ſe de itinere ⁊ ibat ꝑ agrũ De mari ẽt dr. Ter. A in tu tibi hoc incõmodũ eueniſſe iter. nõ hercle parmeno verbis dici poteſt quãtũ re ipſa nauigare icõmodũ ẽ. Iter facere ẽ ire.qđ ⁊ iter tenere dicim⁹. Uir. Quoue tenetis iter. Habere iter.idẽ qđ iturũ eẽ vt iter. Habeo ad ceſarẽ.i.opȝ me ire: vel iturus ſuȝ ad ceſarẽ. At viam facere nõ eſt iter facere: ſed locum vbi non erat via aperire.

Itineror.aris.iter facio.

Itinerarium.viatoriũ. Unde itineraria dñr commentarij earum rerum que in itinere acciderunt.

Iterũ aduerbiũ ſignt rurſus. vt atqȝ iterũ ad troiaȝ magnus mittetur achilles. Interdũ ſignt ſecũdo. Ci.i arte. veteri. Primo quidem decipi incõmodum eſt iterum ſtultũ. Tertio turpe.

Itero.as.pe.cor.rurſus aliquid ago ⁊ q̃ſi per iter factum reuertor Gel.lib.j.poſuit pro eo. Sed eo ſenatores qui magiſtratũ curulem nõdum ceperant pedibus iterauiſſe in curiaȝ. Sed hoc ab iter ſit. In alia ſignificatione ab iterum. Liu.li.j. Reſiſtere atqȝ iterare pugnam iubet.

Itidẽ pe.cor.ſignificat ſilr eodem modo: quaſi iterũ idẽ. Teren. Ibo ad eum: atqȝ hec eadeȝ que tibi dixi dicam itidem illa. Sue.de Aug. Centuriones ſtatione deſerta itidem vt manipulares capitali animaduerſione puniuit.

Ithyra.pe.cor.vrbs ĩ tauro mõte parthiã verſus. A q̃ ithyreus a.uȝ. Eſt aũt ithyre⁹ epythetõ arcus. vñ dicim⁹ ithyreos arcus ⁊ ithyreas ſagittas.i.parthicos arc⁹ ⁊ parthicas ſagittas ꝙ parthi p̃cipue arcub⁹ ⁊ ſagittis vtãr ĩ ꝑlio. Uir. ithyreos taxi torquenr in arcus. Luc. ithyreis curſus fuit ĩde ſagittis

Ithome.oppiduȝ in peloponeſo: itemq̧ in theſſalia. Unde ithomeus.iupiter.

Ithonia ciuitas in bocotia ab ithonio amphictyonis filio quã alij ithonem vocant. A qua ⁊ pallas ithonia eſt appellata.

Itho.as.frequẽtatiuum eſt verbi eo.is. vnde iter dicitur.

Ithyphallus proprie membruȝ virile erectum. Dñr ⁊ ithyphalli curatores bacchi qui in orcheſtra ſaltabant. Hoc nomine dictus eſt priapus ιθυφαλλος.

Iturea regio eſt a qua iturei populi.

J ante V

Iubę.crines aĩaliũ a collo pendentes. vnde iubati leones dñr q̃ iubas hñt ad differentiam eorum qui iubas nõ habent.

Iubar ꝓprie ſtella q̃ ante ſolẽ ortũ lucifer. poſt ſolis occaſuȝ veſper appellar ꝙ iubata appareat: vel ꝙ ſplendor eius diffundat ĩ modũ iubę leonis radios. Uir. lib. iiij. Id portis iubare exorto. Sepe tñ ꝓ ipſo ſplẽdore ponir. Ouid. Et tremulũ ſũma ſpergit ĩ ęde iubar. Et nõ tm̃ de ſolis ſeu ſtellę: ſed ẽt de cuiuſcũq̧ rei ſplẽdore vt auri argenti gẽmarũ a lucifero dici volũt. vnde ⁊ ad maieſtateȝ hominis trãſſertur. Claud. Per fratris regale iubar. Et aliquando ponitur pro aurora.

Iubeo.iubes.iuſſi.iuſſum. Impero. Quintil. Nã quamuis infeſtũ latronib⁹ mare iuſſus ĩtraui neq̧ diſſimulauerĩ magnas fuiſſe cauſas patri cur hoc mihi ĩperaret. Interdũ iubere ponir ꝓ rogare. Uir. Infandũ regina iubes renouere dolorem Interdũ ꝓ aperte dicere: q̃ſi exhortari aptareq̧: vt iubeo te ſaluere. iubes me bene ſperare. Teren. Iubeo chrementẽ ſaluere. interdũ pro decernere: vt populus iuſſit.i.decreuit. Inuenitur hoc verbũ cũ accuſatiuo. Quinti. Pater me iuſſit. A iubeo ſit iuſſio. Silr iuſſus us. ⁊ iuſſa. q̧q̧ ⁊ iuſſuȝ legar Siſen.lib.iij. Tamẽ Tudertibus ſenatuſcõſulto ⁊ populi iuſſo dat ciuitatẽ. A iuſſus ſit componitur iniuſſus. Teren. in ecy. Quãobrẽ incendor ira te eſſe auſſam facere in iuſſu meo.

Iubilũ. dr id qđ ex gaudio voce: nec tñ verbis explicatur. Syrius li.xiiij. Et letus ſcopulis audiuit iubila cyclops.

Iubilo.as.pe.cor. De quo Aug. Iubilare proprie eſt gaudium verbis nõ poſſe explicare: ⁊ tñ voce teſtari qđ corde conceptũ ẽ ⁊ verbis explicari nõ põt. Nõ enĩ verbis iubilatur: ſed ſolus gaudẽtiũ ſonitus reddir q̃ſi ꝑturientis ⁊ parientis cordis lętitiã in vocẽ rei ↄcepte q̃ verbis explicari non poſſit.

Iucũdus a iuuo.as. ꝙ mentem ⁊ ſenſum iuuet: ⁊ hic dr q̃ cã exiſtit alteri vt ille gaudeat. Unde iucunde lr̃ę: iucunda oratio iucũdus aſpect⁹. Cic.ad atticũ: Fuit mihi ſępe ⁊ laudis nr̃ę gratulatio tua iucũda ⁊ timoris cõſolatio grata. Qñq̧ iucundũ dr qđ eſt lętitię plenũ: vt apud eũdẽ lib.iij.inuect. Eſt mihi iucunda in malis ⁊ grata in dolore veſtra erga me voluntas.i.lętitię plena ⁊ voluptuoſa q̃lis eſt in proſperis. Grata q̃ſi plena effectus ⁊ fructus. In iucũdo enĩ quędã gr̃a ẽ delectationis: in grato ẽt cõmodi. Quippe aſpectus roſarũ iucundus eſt. aſpectus plenę meſſis gratus. Hinc iucũditas quaſi amenitas quędam ex qua naſcitur voluptas.

Iucũdor.aris voluptatẽ gaudiũ ⁊ delectationẽ affero. Lact. lib. iiij. Quotidie aũt iucũdabar ante faciẽ eius cũ lętarer orbe ꝑfecto. Sȝ hic ſumir ꝓ gaudio affici. ſicut ⁊ Hiero. Nulli dubiũ ẽ oẽm illã celeſtẽ hieruſalẽ: tũc exultaſſe in effabili letitia tũc iucũdatã eẽ ĩ eſtimabili charitate: tũcq̧ cũ oĩ gratulatiõe iubilaſſe qm̃ feſtiuitas hęc q̃ nobis hodie reuoluir annua illis oĩbus facta ẽ cõtinua. Inuenir ẽt iucũdo.as. Aug.li. xvij. ci.dei. Exaltaſti dexteram iucundaſti oẽs inimicos eius.

Iudei a iuda filio Iacob dicti ſunt q̃ fuit vn⁹ ex. xij.patriarchis Nã lȝ fuerĩt.xij.trib⁹ q̃ a.xij.filijs iacob.deſcenderũt a iuda. tñ iudei ſũt appellati: qr vt Aug. inq̃t de ſtirpe eius regnũ veniebat iudęis. Prophetauerat.n. Iacob dicẽs Non deficiet p̃nceps de iuda nec dux de femoribus ei⁹ donec veniat cui repromiſſuȝ ẽ. De tribu aũt iuda: venit dñs noſter ieſus Xp̃s.

Iudęa.ę.iudeoꝝ regio dicta ẽ. ſiue iuda ĩdeclinabile. a q̃ iudaic⁹ a.um. ꝓ iudeus.a.um. ſicut hebraic⁹. achaic⁹. euboicus ꝓ hebręo acheo eubogo. iuue. iudaicũ ediſcũt. Diuidir ãt iudea in duas ꝑtes ĩ citeriorẽ ⁊ vlteriorẽ. Hęc perẹa vocar: qr vt inq̃t Ply. a cęteris iudęis iordane ſit amne diſcreta. Nã ⁊ regio q̃ trans euphraten ẽ perẹa noĩatur. vt docet Stra ſicuti tranſpadani q̃ trãſpadũ habitant Sic Ply. li.vi. citariorem galliã vocat q̃ſi ꝑęa. hoc ẽ vlterior ſit aliq̃. Et ĩ ſacris litteris Secutę ſũt eum turbę de gallilea decapoli hieroſolymis iudęa. ⁊ trãſiordane. iudea tñ toto palęſtina dicta ẽ: q̃ prius Canaan a filio cam. Terra diues opuȝ frugibus fertilis opima balſamis. vñ ob ſingularẽ aeris tꝑie vt elemẽtoꝝ gratiã eſtimauerũt iudęi eã ꝓmiſſã pr̃ib⁹ terrã lacte ⁊ melle manẽtẽ

Iudex dr q̃ſi ius dicẽs ppło: ſiue ꝙ ĩ iure deſſeptet. iure aũt diſſeptare ẽ iuſte iudicare Et iudex ẽ q̃ ex iuriſdictiõe ꝓpria aut ſibi delegata ⁊ cõmiſſa ius hȝ ſuꝑ cauſas litigioꝝ cognoſcendi. Et q̃ ex ꝓpria iuriſdictione illud hȝ dicir iudex ordinari⁹ Qui v̄o ex delegata dicitur delegatus extra ordinarius.

Iudicium. vt Gel. inq̃t diuinatio dicitur: qm̃ diuinare quodam mõ iudicẽ opȝ quam ſñiam ſeſe ferre par ſit. iudicioꝝ duo genera ponit Aug. Dãnationis. ſ. ⁊ diſcretionis. vñ ſcriptũ eſt. iudica me deus ⁊ diſcerne cãm meã. Apud iuriſcõſultos varijs modis dr iudiciũ. Sȝ illud in p̃mis accipir qđ ꝓ ordinatione cauſę diſcutiendę in iure coram iudice Et eſt actus legittimus triũ perſonarum. ſ. iudicis actoris ⁊ rei.

Iudico.as. q̃ſi ius dico diſcerno. vt recte iudicate filij hoĩuȝ Aliqñ exiſtimo: vt illud recte iudicaſti. Aliqñ alicuius cãm audio ⁊ ꝓ illo ſñiam fero Et ſic cũ dtõ cõſtruir. Aliqñ condẽno ⁊ tũc actõ. Aug. iudicare alicui ẽ ferre ſñiam pro illo: ſiue audire eius cãm: vt iudica pupillo ⁊ viduę. iudicare aliquem eſt ipſum cõdẽnare: vt linguis ſuis doloſe agebãt iudica illos. Conſtruir ẽt qñq̧ cũ gtõ vel abltõ. Gel. Quantęq̧ pecunię iudicati eſſent predicabatur. Huius compoſita ſunt ab iudico. adiudico dijudico ⁊ prẹiudico.

Iudicialis ⁊ hͦ iudiciale ſignt quod eſt iudicis vt iudicialis ſñia.

Iudiciarius.a.um. qđ ad iudicẽ ꝑtinet: ſiue vt iudicetur. Gel. a poetarũ ⁊ a rhetoꝝ epilogis ad iudicandas lites vocatus reȝ iudiciariam: quoniaȝ vocis vt dicitur viuę penuria erat qđ aiunt magiſtris cognoſcerem.

Iugerũ pe.cor. ĩ plurali iugera ⁊ iugeris. Uar.li.j.de.reruſ. i hiſpania vlteriore metiunr iugis in cãpania verſib⁹ apud nos in argo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN